בס"ד חשון תשפ"ז

פרשת "**חיי שרה**"

"ארץ ארבע מאות שקל כסף ביני ובינך מה היא" (כ"ג ט"ו). רש"י: בין שני אוהבים כמונו. ולכאורה ממתי היו אברהם ועפרון אוהבים? אלא שנינו אוהבים משהו, אני אוהב כסף לכן אין ארבע מאות שקל כסף שווה אצלי כלום כי "אוהב כסף לא ישבע כסף" (קהלת ה' ט'). ואתה אוהב מצוות הרי לא ישווה בעיניך כל הון בעד קיום מצוה, וא"כ "ארבע מאות שקל כסף ביני ובינך מה היא".

(אמרי חיים)

*

"וישקול אברהם לעפרן את הכסף...ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר" (כ"ג ט"ז). שאלו לרבי לייב משפאלי: מדוע שונא מר את העשירים הלהוטים אחרי הכסף, ואין הוא שונא את העניים הלהוטים אף הם אחרי הכסף? השיב: העני מבקש כסף כדי לחיות, הרי למעשה מבקש הוא חיים, העשיר מבקש לחיות בשביל כספו, הרי שלמעשה מבקש הוא כסף.

(חסידים מספרים)

*

"וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך" (כ"ד י"ז). רבקה ירדה לשאוב מים מן הבאר, עלו המים לקראתה בדרך נס, ומיד רץ העבד לקראתה ובקש ממנה מים, כדי לבדוק אם היא גומלת חסדים. לכאורה, אם ראה אליעזר מופתים כה גלויים ברבקה, הרי היה יכול להבין מכך שמן השמים זמנוה ליצחק, ומדוע היה צריך לבחון אותה אם היא גם גומלת חסדים? וכי אין די במופתים הגלויים? אלא מכאן ראיה, שמדה טובה אחת של גמילות חסדים, עולה על מופתים ונסים גלויים...

(רבי יחזקאל מקוזמיר זצ"ל)

*

"ואבא היום אל העין" (כ"ד מ"ב). רש"י: 'היום יצאתי והיום באתי'..., כשהיה הש"ך (רבי שבתי כהן) בגיל ארבע, שאל את המלמד בפסוק זה: מנין לו לרש"י שבאותו יום גם יצא? הרי לא יאמינו לו שביום אחד עשה דרך של שבועות רבים? לאחר שהמלמד התמהמה מלענות, ענה הילד: על הפסוק "ויתן לו את כל אשר לו" (כ"ד ל"ו), מפרש רש"י: שטר מתנה הראה להם, משמע שאברהם אבינו כתב לו שטר מתנה להראות להורי הנערה, והרי שטר מתנה בהכרח שיהיה בו תאריך.

(מורי דעה)

*

"ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה" (כ"ד נ"ג). הנה כלי כסף וזהב, מובן שהביא לרבקה בשליחות אברהם אבינו, אך כיצד הביא לה בגדים? וכי היאך ניתן היה להתאים בגדים לפי מידותיה?

אלא, הסביר ה'מקור ברוך' לא בגדים שלח והביא לה, אלא שהעבד הביא בשם אברהם אדוניו, ללמד לה את סגנון ואורחות הלבוש, כיצד ראוי ונכון ללבוש מי שהיא תהיה אמם של הדורות העתידים של עם ישראל. ומעשה אבות סימן לבנים!

(הרה"ח מנחם אליעזר מוזס שליט"א בשם רבינו ה"**מקור ברוך**" זיע"א, שאמר בשם חותנו הרה"ק **המהרי"ד** מבעלזא זצוק"ל)

בס״ד

״ואברהם זקן בא בימים״ - **חשיבות הזמן**

ידוע הפירוש: ״ואברהם זקן בא בימים״ שאברהם אבינו בא עם כל ימיו, ואף יום מחייו לא הלך לאיבוד, כי בכל יום עשה ופעל במצוות ומעש״ט עד שכולם באו בחשבון, ועי״ז הוא נקרא זקן, (דמ״א - שפ״א).

כך כל אדם צריך לראות שבכל יום מימי חייו יעשה בו רק טוב ולא רע, ואז יש מציאות חיות להיום הזה כמש״כ (משלי י׳ כ״ז): ״יראת ד׳ תוסיף חיים״, היינו מי שמתנהג ביראת ד׳, כל יום ויום יש בו חיות מחמת מעשה הטוב שעשה בהם, אבל ״ושנות רשעים תקצורנה״, אפילו שנים רבות שהרשע חי נחשב כמת, מאחר שלא פעל ועשה בהם טוב, (של״ה).

אחז״ל (ברכות דף ה׳): ׳אם רואה אדם שיצרו מתגבר עליו...יזכיר לו יום המיתה׳. לכאורה מה זה ״יום המיתה׳ הלא יום המיתה אינו עיקר הזיכרון, עיקר זכרונו הוא הימים שלאחר מיתתו, לפני מי הוא עתיד לתת דין וחשבון, ויקבל שכר ועונש, וכו׳, היה צריך לומר ׳יזכור לו המיתה׳ ?

אלא חז״ל כיוונו שיזכיר ליצרו כי יום זה אשר איננו עובד בו לבוראו, ובפרט אם יעשה דבר שלא כרצון השי״ת, היום ההוא ״יום המיתה׳ נקרא בחשבון ימיו, וכן האדם ברגע שעובד הוא להשי״ת נקרא חי, כי על התורה והמצוות נאמר (דברים ל׳ כ׳): ״כי הוא חייך״, וכן נאמר (משלי ג׳ י״ח): ״עץ חיים היא למחזיקים בה״, וברגע שאיננו עובד להשי״ת בתורה ובמצוות נקרא ׳מת׳ כמש״כ (דברים ל׳ ט״ו): ״ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע״, ורשעים בחייהם קרואים מתים, (באר מים חיים).

ידוע הסיפור מהרבי ר׳ מאיר מפרימשלאן בשם אביו, שהיתה לו פעם ׳עליית נשמה׳, וראה שהביאו לעולם האמת איש צעיר לימים ואחריו איש זקן. והנה לצעיר קראו זקן ולזקן קראו צעיר, שאל: הלא פה זה עולם האמת ומדוע תתלוצצו? ענו לו: הצעיר אמנם לא חי הרבה שנים עלי אדמות, אך כל שנותיו היו קודש לעבודת ד׳, אך הזקן אם כי חי שמונים שנה בעולם, אך רובם עברו עליו בבטלה, וכאן אין מחשיבים אלא את הימים שעושים בהם מצוות ומעש״ט.

דרשו רומזי רמזים ׳**איש**׳ ר״ת **א**דם **י**מים **ש**עות, כל חשיבותו של האדם הוא כיצד מנצל את שעותיו וימיו לעבודת השי״ת, וכמו שפי׳ ״ואבוא היום אל העין״ שצריכים להיות מבעלי חשבון הנפש להביא את היום לפני העין, לראות כיצד עבר עליו היום, (אמרי חיים).

לכן צריכים אנו לנצל כל שעה וכל יום רק לתורה ועבודת השי״ת, כמו שאנו מתפללים ומבקשים ״כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה״, ועי״ז נזכה להיות זקני תלמידי חכמים באים בימים.

(באר יחיאל)

* * *

״**ויהיו חיי שרה מאה שנה...ושבע שנים**״ (כ״ג א׳). רש״י: בת ק׳ כבת כ׳.

דורשי רשומות היו קוראים ולומדים מהפסוק הנזכר לימוד השכל להליכות החיים בעניינים שבין אדם למקום. ״בת ק׳ כבת כ׳ ״: בת – פרק – ק׳ – שבתהלים, כבת – פרק – כ׳ – שבתהלים. שני מזמורים אלו שבתהלים, מזמור כ׳ ומזמור ק׳, ידועים הם בפי כל. נאמרים הם כמעט מידי יום על ידי כל מתפלל בתפילת הבוקר: מזמור **כ׳** – ״למנצח מזמור לדוד יענך ד׳ ביום צרה״..., ומזמור **ק׳** – ״מזמור לתודה הריעו לד׳ כל הארץ״...,

וכך היו אומרים: ראוי לו לאדם להיות מברך על הטובה, כשם שהינו מבקש בעת צרה. ואם בעת צרה, יודע כל יהודי לשפוך שיח בפני מרום, כשהוא אומר את פרק כ׳ שבתהלים, ״יענך ד׳ ביום צרה״, כך בעת שהתקבלה תפילתו ונענתה בקשתו, או בכל עת טובה ושמחה, שבח והודיה – עליו לזכור להלל ולברך, באמירת פרק ק׳ שבתהלים ״מזמור לתודה״.

כ״ק מרן אדמו״ר שליט״א השתתף בשמחת נישואי החתן הרב אשר חיים הי״ו בן הרה״ג רבי ישראל שטרנבוך שליט״א, חתן כ״ק האדמו״ר מביאלא לונדון שליט״א, עם נכדת הגה״צ רבי מנחם ארנסטר שליט״א, ראש ישיבת ויז׳ניץ, בת לחתנו הרה״ג רבי בנציון מייזליש שליט״א, בן הגה״צ יעקב ישראל ישורון מייזליש שליט״א, אב״ד קרית באבוב בת ים.

(צילום י. לרר)

כ״ק מרן אדמו״ר שליט״א השתתף בשמחת נישואי נכדת מחותנו אדמו״ר ממודז׳יץ שליט״א, בת לבנו הרב שמואל אליהו טאוב שליט״א, חתן הרה״ג ר׳ אליהו שטרן שליט״א גאב״ד מאורי אור ברחובות, עב״ג החתן נכד הנגיד הרב יצחק שפירא, בן לבנו הרב אליקים שרגא שפירא.

(צילום: י. לרר)

כ״ק מרן אדמו״ר שליט״א השתתף בשמחת נישואי נכד האדמו״ר מנדבורנה שליט״א עם בת הרה״צ רבי ברוך הלברשטאם ר״מ בישיבתינו הק׳ ׳חכמת אליעזר׳ בבני ברק ובן האדמו״ר מגארליץ שליט״א.

(קול ברמה – י. לרר)

שמחת התנאים לנכד **אדמו"ר משאץ ויז'ניץ שליט"א,**
החתן הרב חיים אלטר הי"ו בן הרה"צ יעקב יצחק בידרמן שליט"א
חתן **כ"ק האדמו"ר משאץ ויז'ניץ שליט"א,** בן אדמו"ר מלעלוב
בית שמש שליט"א, עב"ג בת אדמו"ר מביאלא בית שמש שליט"א.

